

tilbøjelig til at tro, at det har sin Grund i den Navnelighed, der var mellem Landbefæstningen og Regimentets Navn, Fæstningsartilleriregimentet, saaledes at man gik ud fra, at naar man blev enig om at ville nedlægge Landbefæstningen, var dermed Fæstningsartilleriregimentets Eksistensberettigelse samtidig ophørt. Men det er der ikke nogen som helst Grund til at tro, thi Fæstningsartilleriregimentet raader over Skyts, som skal anvendes udenfor Landbefæstningen, som skal anvendes ved og følge Felthæren, og Fæstningsartilleri har vi haft langt tidligere, end vi fik en Landbefæstning.

Allerede ved Hærloven af 6. Juli 1867 fik vi en Bataillon Fæstningsartilleri, senere er denne Bataillon Fæstningsartilleri udvidet og forstærket. Det er i saa Henseende ganske interessant at se, at i det Forslag til en Hærordning, som jeg før omtalte, og som blev fremsat af det radikale Partis Repræsentanter i Forsvarskommissionen, nævnes Side 405 ogsaa en Afdeling svært Artilleri i Modsætning netop til det lette Artilleri. Man har altsaa tidligere været ganske paa det rene med, at man burde have et sværere Artilleri end Feltartilleriet, men skrider man til at ophæve Fæstningsartilleriregimentet og ikke sætter noget andet i Stedet, har man overhovedet ikke andet end Feltartilleriet til Raadighed. Jeg har allerede ved første Behandling af dette Lovforslag omtalt disse Spørgsmaal. Jeg har nævnt, at under de nuværende Forhold baade skal og kan en stor Del af Fæstningsartilleriregimentets Skyts anvendes i Forbindelse med Felthæren. Hertil kommer jo, at vi allerede i Forvejen har et meget svagt Feltartilleri og i det hele taget et meget svagt Artilleri. Hvis man regner med det Skyts, Fæstningsartilleriregimentet er i Stand til at opstille, og med det Feltartilleri, Hærloven hjemler os, og som man vel endnu ikke er begyndt at søge at formindske, medens man dog heller ikke har opfyldt det Krav om Forøgelse, som Hærloven af 30. September 1909 stillede, vil vi have et Antal af 5 Stkr. Skyts pr. 1 000 Mand Fodfolk til Raadighed, medens de Erfaringer, der er indvundne under Krigen, alle gaar ud paa, at dette Tal er alt for lille, og at man skulde op til det dobbelte Antal af de 5 Stkr. Skyts. Men ophæver man Fæstningsartilleriregimentet, vil Antallet af Skyts pr. Bataillon, pr. 1 000 Mand Fodfolk, synke ned til 1,5, og det vil sige, at man ganske giver Afkald paa den til Forsvaret nødvendige Støtte af

Artilleriet. Dette forekommer det mig, at man under ingen Omstændigheder kan være med til.

I Anledning af nogle Oplysninger, Udvalget havde begæret, er der i en Skrivelse — den findes aftrykt som Bilag 3 — fra Generalinspektøren for Artilleriet opgivet, at det vil være muligt med det Skyts, som Fæstningsartilleriregimentet raader over, at opstille 48 mobile Batterier, og desuden vil der være Erstatning for Skyts, som mulig gaar tabt, altsaa Erstatningsreserve, og der vil endvidere være Skyts til Raadighed, som kan opstilles paa sandsynlige Landgangssteder eller benyttes til Bestrygning af Miner o. s. v. Men det kan ikke nytte noget, at man har alt dette Skyts, hvis man ikke har Mandskab, Personel til at betjene det, og det er kun Fæstningsartilleriregimentets Personel, der kan det, det er kun dette ene Regiment, som er i Stand til at betjene dette Skyts, og ophæves Regimentet, vil Skytset derfor ikke kunne finde nogen Anvendelse. Endvidere kan man gaa ud fra som givet, at en hvilken som helst fremtidig Hærordning maa komme til at regne med noget Artilleri af anden Karakter og Art end Feltartilleriet, og til Opstilling og Formering af saadant Artilleri danner Fæstningsartilleriregimentet den ganske naturlige og selvfølgelig Basis. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at baade den nuværende og ogsaa den fremtidige Forsvarsordning vil lide saa at sige ubodelig Skade ved Regimentets Ophævelse, og derfor maa jeg paa det mest indtrængende henstille, at dette Spørgsmaal bliver gjort til Genstand for fornyet Overvejelse, og vi maa i hvert Fald for vort Vedkommende modsætte os det paa det allerbestemteste. Hertil kommer endelig, at hvis Fæstningsartilleriregimentet ophæves, vil der ikke være noget Personel, som er i Stand til at foretage Bevogtning af de meget betydelige Mængder af Materiel og Ammunition, som efterlades ude paa Landbefæstningen. Regimentet vil, naar man skrider til Desarmering enten af hele Landbefæstningen eller Dele af den, ganske naturligt være i Stand til at stille baade Personel paa ledende Pladser og Arbejdskraft til Raadighed, som er af en saadan Art, at man tør betro den dette Arbejde, thi det gaar jo ikke an at lade tilfældig Arbejdskraft faa at gøre med Flytning, med Transport, med Magasinering af Ammunition, og hvad dermed staar i Forbindelse. Og ikke alene faar man større Sikkerhed, men der er heller ingen